

de **GERECHTSDEURWAARDER**

NIEUWS EN ACHTERGRONDEN, BESCHOUWINGEN EN OPVATTINGEN VAN EN OVER DE BEROEPSGROEP EN HAAR WERKVELD

Kantoorbezoek bij Ank Boers

De grenzen van de
privacy

Odekerken over
onderzoek naar
agressie tegen
deurwaarders

Het conservatoir
beslag

de GERECHTSDEURWAARDER

De *Gerechtsdeurwaarder* is een uitgave van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). In de *Gerechtsdeurwaarder* leest u nieuws en achtergronden, beschouwingen en opvattingen van en over de beroepsgroep en haar werkveld. Het blad wordt verspreid onder alle leden van de KBvG en externe relaties.

VERSCIJNINGSFREQUENTIE

6 x per jaar

CONTACTINFORMATIE KBVG

Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG)
Prinses Margrietplantsoen 49
2595 BR Den Haag
E-mail: kbvg@kbvg.nl
website: www.kbvg.nl

EINDREDACTIE

Creative Venue communicatieadvies en PR, Amsterdam.

REDACTIERAAD

Bram Buik
Jeroen Nijenhuis

REDACTIE

Nienke van Bockhooven (hoofdredacteur)
prof. mr. Ton Jongbloed
mr. Bart van Ratings
mr. Karen Weisfelt (hoofdredacteur)

REDACTIESECRETARIS

mr. Annelies van den Brink

FOTOGRAFIE

Wiebe Kiestra/Hollandse Hoogte
Taco van der Eb/Hollandse Hoogte
Roger Dohman/Hollandse Hoogte

VORMGEVING

SD Communicatie, Rotterdam

UITGEVER

Sdu Uitgevers
Maaikje Jonker
Postbus 20025
2500 EA Den Haag
telefoon: 070 378 97 34

ISSN: 1876-7524

ABONNEMENTEN

KBvG-leden ontvangen de *Gerechtsdeurwaarder* gratis. Hun wordt verzocht adresmutaties alleen door te geven aan het Bureau van de KBvG, dat per nummer een actueel adresbestand levert aan de uitgever. Overige abonnees wordt verzocht adresmutaties door te geven aan de abonnementenadministratie door middel van het opsturen van de envelop met de gewijzigde gegevens aan Sdu Klantenservice, postbus 20014, 2500 EA Den Haag. De prijs van een abonnement is € 81,60 per jaar excl. btw en incl. verzend- en administratiekosten. Prijswijzigingen voorbehouden.

ABONNEMENTENADMINISTRATIE

Sdu Klantenservice Postbus 20014, 2500 EA Den Haag
tel.: 070-3789880, fax: 070-3789783
Een abonnement kan op ieder gewenst tijdstip ingaan en geldt tot wederopzegging, tenzij anders overeengekomen. Partijen kunnen ieder schriftelijk opzeggen tegen het einde van de abonnementsperiode, met inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden.

ADVERTENTIEACQUISITIE

Germaine Akkers, accountmanager, 070-3780350,
gakkers@sdu.nl
Daniel Stoltz, telefoon 070-3780562, d.stoltz@sdu.nl

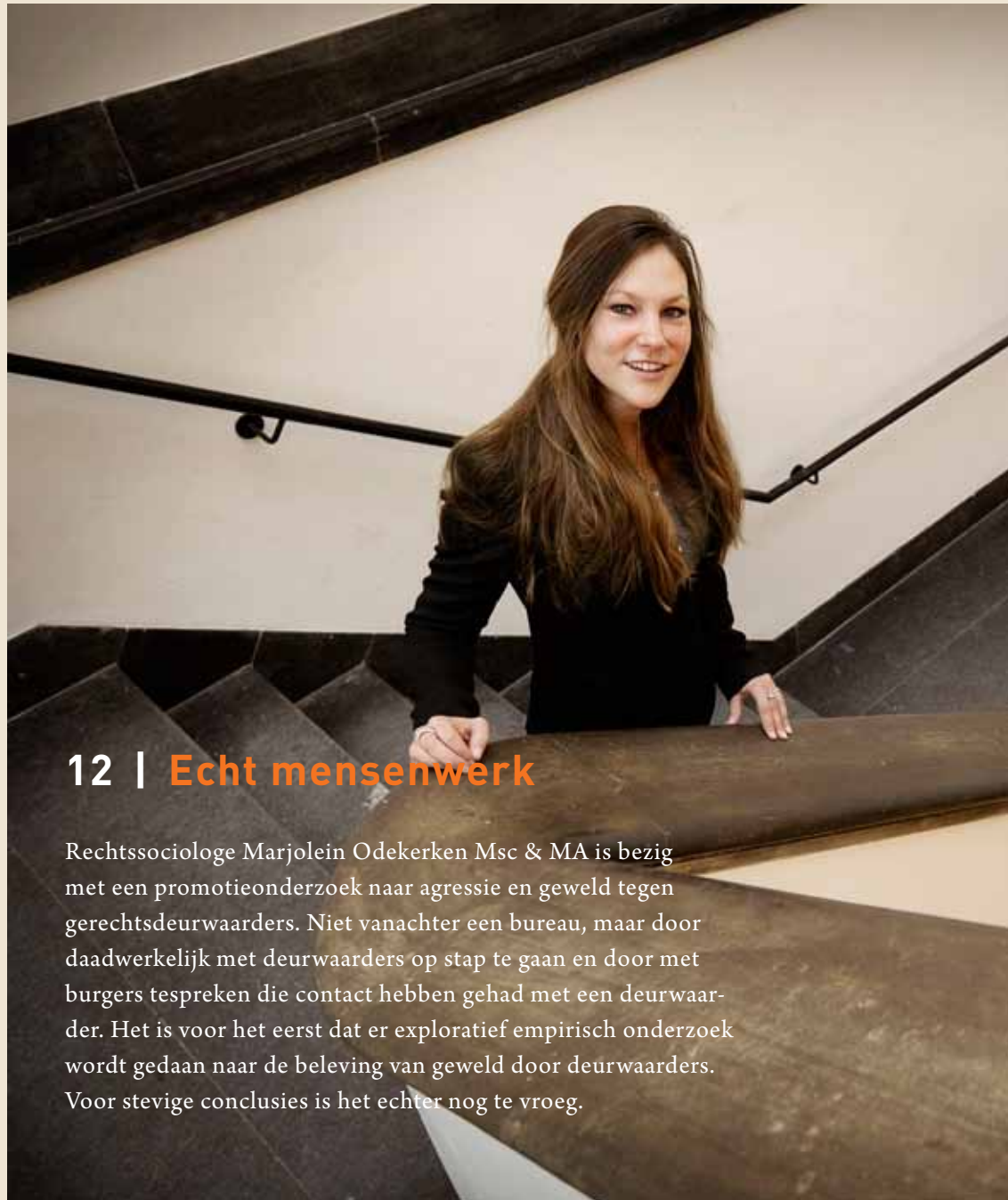
© KBvG, Den Haag, 2012

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de door de Auteurswet gestelde uitzonderingen, mag niets uit deze uitgave worden vervoerdigd (waaronder begrepen het opslaan in een geautomatiseerd gegevensbestand) of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of de KBvG. De bij toepassing van art. 16B en 17 Auteurswet wettelijk verschuldigde vergoedingen wegens fotokopiëren, dienen te worden voldaan aan de Stichting Reprorecht, Postbus 882, 1180 AW te Amstelveen.

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur(s), redacteur(en) en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden.

HO 2011
PRINT

uitgeversverbond
Groep uitgevers voor
vak en wetenschap

12 | Echt mensenwerk

Rechtssociologe Marjolein Odekerken Msc & MA is bezig met een promotieonderzoek naar agressie en geweld tegen gerechtsdeurwaarders. Niet vanachter een bureau, maar door daadwerkelijk met deurwaarders op stap te gaan en door met burgers tespreken die contact hebben gehad met een deurwaarder. Het is voor het eerst dat er exploratief empirisch onderzoek wordt gedaan naar de beleving van geweld door deurwaarders. Voor stevige conclusies is het echter nog te vroeg.

En verder

- 4 | The right to be left alone
- 8 | Het is de toon die de muziek maakt
- 12 | Echt mensenwerk
- 16 | Cartoon
- 17 | Column: Het kind van de rekening
- 18 | Column: Work in progress
- 19 | KBvG Nieuws
- 21 | KBvG artikel: Beslag op de opbrengst van de executie
- 24 | Het conservatoir beslag

4 | The right to be left alone

Van elke Nederlander staan de persoonlijke gegevens in ongeveer 800 databases. Koppeling daarvan kan bedrijven en instanties informatie opleveren waarvan mensen zichzelf niet eens bewust zijn, zoals een verhoogde kans op diabetes op basis van het aantal pintransacties bij McDonald's. Volgens hoogleraar Mireille Hildebrandt werpt deze geaggregeerde dataverzameling een nieuw licht op de betekenis van privacy. "We moeten voorkomen dat wie ooit schulden heeft gemaakt zich niet meer van dat stigma kan verlossen, ook al heeft hij ze allang afgelost."

10 | Het is de toon die de muziek maakt

Eigenlijk vestigt Flanderijn haar kantoren alleen in moderne nieuwbouwpanden. Voor de vorig jaar geopende vestiging in Maastricht koos de directie echter voor een 300 jaar oud rijksmonument in het Jekerkwartier. "In Maastricht moet je tussen de mensen zitten", vertelt gerechtsdeurwaarder en vestigingsmanager Ank Boers.

Van elke Nederlander staan de persoonlijke gegevens in ongeveer 800 databases. Koppeling daarvan kan bedrijven en instanties informatie opleveren waarvan mensen zichzelf niet eens bewust zijn, zoals een verhoogde kans op diabetes op basis van het aantal pintransacties bij McDonald's. Volgens hoogleraar Mireille Hildebrandt werpt deze geaggregeerde dataverzameling een nieuw licht op de betekenis van privacy. "We moeten voorkomen dat wie ooit schulden heeft gemaakt zich niet meer van dat stigma kan verlossen, ook al heeft hij ze allang afgelost."

The right to be left alone

Ons begrip van privacy gaat terug tot de zestiende eeuw en hangt nauw samen met de opkomst van het stillezen. Door de boekdrukkunst ontstonden voor het eerst particuliere bibliotheken. Daarin trokken mensen zich terug. Niet alleen om te lezen, maar ook om op de inhoud van die boeken te reflecteren en uit al die verschillende opvattingen een eigen mening te distilleren. "Mensen bouwden in de ruimtelijk afgescheiden bibliotheek een virtuele wereld op uit de verhalen van al die verschillende schrijvers die ze lazen," vertelt Mireille Hildebrandt, onder meer hoogleraar ICT en Rechtsstaat aan de Radboud Universiteit. "Die combinatie van fysieke, ruimtelijke afscheiding en de eigen, innerlijke wereld die ermee in het leven werd geroepen heeft in belangrijke mate bijgedragen aan ons huidige begrip van privacy."

Dat idee van privacy stond lijnrecht tegenover de belangen van de wereldlijke en kerkelijke autoriteiten die hun gezag door zelfdenkende, kritische burgers ondermijnd zagen, zegt Hildebrandt. "Zwaar bevochten in dat verband is het briefgeheim, dat garandeert dat de staat niet kan controleren welke ideeën burgers op schrift stellen en onderling uitwisselen. Het begrip privacy hangt dan ook nauw samen met de vrijheid om je eigen identiteit zonder onredelijke inmenging te kunnen vormen. Die ruimtelijke component zie

je ook terug in de architectuur. Daar werkte het idee van privacy sinds de opkomst van de burgerij bijvoorbeeld door in de bouw van woningen met aparte kinderkamers. Wij vinden dat misschien vanzelfsprekend, maar dat was het allerm minst. We beschikken nog maar relatief kort over ruimtes waarin je je kunt onttrekken aan anderen en waarin je je identiteit kunt ontdekken en vormgeven. Je onbespied kunt wanen, vrij kunt zijn. Privacy heeft te maken met de mogelijkheid jezelf opnieuw uit te vinden.”

GEGEVENSBEHEER

Volgens Hildebrandt zijn we in de loop van de tijd onze privacy steeds meer als een ‘vrije ruimte’ gaan beschouwen, ter bescherming tegen de wereldlijke en kerkelijke machten – maar ook bijvoorbeeld tegen het ouderlijk gezag. Dat spanningsveld tussen individu en autoriteit beheerst nog altijd het debat over privacy. Wie heeft inzicht in onze gegevens en met welk recht? Dat betreft niet alleen onze vrijheid binnen de vertrouwde sfeer van onze directe omgeving, maar ook daarbuiten – in de publieke ruimte. Eind negentiende eeuw schreven de Amerikaanse advocaten Warren en Brandeis een vaak aangehaald artikel over privacy. Zij kwamen op voor een beroemdheid die niet wilde dat een foto van hem werd gepubliceerd in de media. Diens zaak werd bepleit onder het motto ‘the right to be left alone.’

In de jaren dertig van de vorige eeuw werd dit een grondrecht, verankerd ter bescherming van het individu tegen de willekeur van de autoriteiten en andere machten als massamedia, zegt Hildebrandt. “Met de ontwikkeling van grote databases werd het recht op privacy uitgebreid met het recht op gegevensbescherming, het recht dat elk individu controle geeft over zijn persoonlijke gegevens. Dit beschikkingsrecht dateert van de jaren zestig en zeventig en werd eerst geïntroduceerd in de Verenigde Staten en Zweden. Het vond daarna breder ingang. In Europa bijvoorbeeld in de Richtlijn Gegevensbescherming. Het betekent onder andere dat de beheerder van de data de gegevens correct en veilig dient te beheeren en dat mensen toegang moeten hebben tot hun eigen gegevens en die ook moeten kunnen veranderen of verwijderen.”

In de huidige situatie waarin de persoonsgegevens van iedereen in honderden databases zijn opgeslagen, leidt een serieus beroep op die regel tot praktische problemen. Het lijkt technisch vrijwel onmogelijk en voor de burger sowieso nauwelijks te bevatten. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de klachten die zijn ingediend bij de Ierse gegevensbeschermingsautoriteit tegen Facebook Europe.

Huurrecht Woonruimte 5^e druk

Acht ervaren juristen behandelen de inhoud en strekking van het huurrecht voor woonruimte. In deze 5^e geheel herziene druk is weer allerlei nieuws van de laatste jaren verwerkt.

De eerste hoofdstukken gaan over huur en verhuur in het algemeen. In de daarop volgende hoofdstukken passeren de belangrijkste rechten en verplichtingen van verhuurders en huurders. Daarna komen de verplichtingen van de huurder, het "klusrecht" van huurders, beëindiging van huur en huurbescherming aan de orde. Tenslotte behandelt *Huurrecht Woonruimte* de relatie tussen huur en overheid. In dat licht komen ook huurtoeslag, woonruimteverdeling en procesrecht ter sprake.

Huurrecht Woonruimte is geschreven voor juristen en niet-juristen, die in hun dagelijkse praktijk uiteenlopende vragen op het gebied van huurrecht tegenkomen.

Auteurs: mr. P. van der Sanden,
mr. J.M.G.A. Sengers,
mr. G. Stellema-Emerencia,
mr. T.A. Nieuwenhuijsen,
mr. M. van Schie, mr. M. Veldman,
mr. H.M. Hielkema,
mr. A.M. Kloosterman

ISBN: 978 90 12 38616 6

Prijs: € 39,95 incl. btw

**Bestel via www.sdu.nl
of bel (070) 378 98 80**

Onze uitgaven zijn ook
verrijgbaar via de boekhandel

ONVERMOEDE VERBANDEN

Internet en privacy verhouden zich moeizaam tot elkaar, zegt Hildebrandt. Het recht op privacy heeft immers tot doel de burger te beschermen tegen al te grote transparantie, terwijl de overheid juist wel transparant moet zijn. Door internet is echter het omgekeerde het geval geworden: instanties en bedrijven schermen zich af, terwijl de gegevens van burger of consument bijna publiek bezit zijn. En hoewel mensen vaak zeggen dat ze niks te verbergen hebben, ligt dat in de praktijk toch gecompliceerder.

“Geaggregeerde analyse van data kan veel verder gaan dan een inbreuk op onze privacy: het kan ons leven radicaal verstoren”, meent Hildebrandt. “Het gaat daarbij om het leggen van nieuwe, onvermoede verbanden tussen verschillende gegevens. Stel dat uit zo’n data-analyse blijkt dat succesvolle twintigers die voor zichzelf beginnen, statistisch gezien een grote kans maken voor hun dertigste failliet te gaan. Als een bank toegang heeft tot zulke statistieken, verstrekt die zo iemand dan nog een lening voor zijn ambitieuze businessplan? Dit soort discriminatie is in beginsel niet verboden, want een bank mag zelf bepalen of zij al dan niet met iemand zaken doet. Punt is wel dat mensen niet eens kunnen weten op basis van welke statistische verbanden een bepaalde beslissing over hen wordt genomen.” Hetzelfde geldt als een telecombedrijf iemand een abonnement weigert. De medewerker in het callcenter ziet misschien alleen maar op zijn scherm dat de beller in kwestie op grond van statistische gegevens een klant is waar niet veel aan te verdienen valt en dus moet worden afgepoeierd. Iets vergelijkbaars geldt voor mensen met schulden. Hildebrandt: “Het kan zijn dat je op basis van bepaalde risicoprofielen nauwelijks van dat stigma afkomt, al heb je je schulden al lang en breed afbetaald. Daarmee lijkt privacy niet langer het exclusieve domein waarop we ons kunnen terugtrekken en zelf onze identiteit kunnen invullen of veranderen, wat toch ieders recht is.”

KAFKAËSKE TOESTANDEN

Als niet langer duidelijk is welke instanties of bedrijven over onze gegevens beschikken en op welke wijze deze worden gematched met allerlei risicoprofielen, dan

kan dit leiden tot kafkaëske toestanden. Hildebrandt verwijst in dat verband naar de Amerikaanse filosofe Helen Nissenbaum, die stelt dat privacy te maken heeft met de context waarbinnen je gegevens deelt. “Het gevaar van al die databestanden is dat gegevens die je zonder bezwaar binnen een bepaalde context deelt, ineens boven water komen in een andere context. Wie we precies welke gegevens toevertrouwen, verschilt van moment tot moment en hangt af van de situatie waarin we ons bevinden. Zo willen we allemaal graag dat elke dokter in Nederland op een kritiek moment inzage heeft in ons medisch dossier om een goede diagnose te kunnen stellen. Maar je zou gek staan te kijken als je buurman, je verzekeraar of

je werkgever ineens blijken te weten wat je aan je huisarts hebt toevertrouwd. Dat is de fase waarin we nu verkeren,” aldus Hildebrandt. “We tasten de grenzen van onze privacy af. Dat geldt voor burgers, bedrijven en overheden. Burgers konden de toegang tot hun persoonsgegevens tot dusverre redelijk in eigen hand houden, maar die tijd is voorbij. Bedrijven en overheden moeten daarom op zoek naar een nieuwe manier om het vertrouwen van hun klanten en burgers te kunnen garanderen. Belangrijkste instrument daarvoor is transparantie. Als burger moet ik weten wat bedrijven en overheden met mijn gegevens uitspoken en een effectief recht hebben om daaraan op zeker moment een halt toe te roepen.”

Eigenlijk vestigt Flanderijn haar kantoren alleen in moderne nieuwbouwpanden. Voor de vorig jaar geopende vestiging in Maastricht koos de directie echter voor een 300 jaar oud rijksmonument in het Jekerkwartier. “In Maastricht moet je tussen de mensen zitten”, vertelt gerechtsdeurwaarder en vestigingsmanager Ank Boers.

Het is de toon die de muziek maakt

De keuze van de kantoorlocatie zegt veel over wat een onderneming wil uitstralen. In deze rubriek onderzoekt de Gerechtsdeurwaarder welke afwegingen gerechtsdeurwaardersorganisaties maken bij het kiezen en inrichten van hun kantoorgebouw. En natuurlijk nemen we een kijkje in het pand en de werkkamer van de geïnterviewde.

De nieuwe vestiging van Flanderijn Maastricht blijkt vanaf de snelweg verrassend gemakkelijk te bereiken. Het gebouw bevindt zich midden in de stad in het relatief rustige Jekerkwartier, zo genoemd naar het riviertje de Jeker dat in dit stadsdeel in de Maas uitmondt. “Onze locatie roept waardering op, meer dan wanneer we aan de rand van de stad in een anoniem kantoor waren gaan zitten”, vertelt Boers. “Veel van de mensen die ik spreek hebben direct of indirect een connectie met de wijk of zelfs met het gebouw; dat creëert meteen een gevoel van betrokkenheid.”

Behalve de ligging speelden ook andere factoren een rol bij het maken van een keuze. Boers: “Je bent als gerechtsdeurwaarder gebonden aan tarieven. Wil je de kosten goed bewaken, dan mag de huur van een kantoor niet buiten verhouding hoog zijn. Binnen die financiële marge zochten we een pand waarmee je degelijkheid uitstraalt. Met dit karakteristieke monument lukt dat zeker, zonder dat het meteen over the top luxueus oogt. Die balans komt heel nauw. Als gerechtsdeur-

waarder ben je toch degene die voor een cliënt het geld moet innen bij een schuldenaar. Daar past een poenerige uitstraling niet bij.”

PERSOONLIJK

Een mooi pand is een leuk visitekaartje, maar voor het werven van nieuwe cliënten is meer nodig. Dus presenteerde Flanderijn zich via een aantal PR-acties aan lokale ondernemers. Ook profileert Boers zich in de regio wat persoonlijker dan bij Flanderijn gebruikelijk is. “Normaal worden toch vooral de kwaliteiten van onze organisatie benadrukt, in Maastricht verschuift het accent iets meer naar mijn eigen persoon”, zegt Boers. “Als Brabantse ben ik naar Eckelrade verhuisd, een dorpje in de Zuid-Limburgse heuvels. Als studente heb ik een aantal jaren in Maastricht gewoond. Ik was dus al vertrouwd met het lokale dialect en de gemoedelijke inborst van de mensen hier. Daarnaast ben ik meteen na mijn komst waarnemer geworden in het faillissement van een Maastrichtse deurwaarder. In de afgelopen periode heb ik met meer dan honderd onderne-

Mr. dr. M. Teekens Stichting

Instituut voor permanente educatie voor
gerechtsdeurwaarders

Cursusaanbod Mr. dr. M. Teekens Stichting voorjaar 2012

Financiële huishouding gerechtsdeurwaarders / BFT

Datum : donderdag 29 maart 2012
Duur : 13.00 uur tot 19.00 uur
Cursusprijs : € 495,-= ex BTW / incl. broodmaaltijd
Docenten : mr. drs. P.R. de Geus; mr. J. Scholten en
A.C.J. Snoeren RA

KBvG-opleidingspunten: 6 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Bewijsbeslag

Datum : dinsdag 17 april 2012
Duur : 13:30 uur tot 17:30 uur
Cursusprijs : € 375,-= ex BTW
Docent : mr. A.C.J.J.M. Seuren
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Risicomanagement

Datum : donderdag 19 april 2012
Duur : 13:00 uur tot 19:00 uur
Cursusprijs : € 495,-= ex BTW / incl. broodmaaltijd
Docenten : J.F. van der Mersch; Y. Reinders
KBvG Opleidingspunten: 6 punten (in aanvraag bij KBvG)

Nieuw Huwelijksgoederenrecht

Datum : dinsdag 24 april 2012
Duur : 13:30 uur tot 17:30 uur
Cursusprijs : € 375,-= ex BTW
Docent : Mw. Mr. M.J.E.H. van Baarle-Overes
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Management-Development voor de gerechtsdeurwaarderspraktijk (tweedaagse cursus)

Datum : donderdag 10 mei en
donderdag 31 mei 2012
Duur : 9:30 uur tot 16:30 uur
Cursusprijs : € 995,-= ex BTW / incl. lunch
Docenten : J.J.G.A.M. Timmermans en
mevrouw I. Roest
KBvG-opleidingspunten: 12 punten (in aanvraag bij de
KBvG)

Executie van bijzondere rechten

Datum : dinsdag 5 juni 2011
Duur : 13:30 uur tot 17:30 uur
Cursusprijs : € 375,-= ex BTW
Docent : mr. J.D. van Vlastuin
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij KBvG)

Locatie: Alle cursussen worden gegeven bij het
secretariaat van de Teekens Stichting,
Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3,
3743 DB te Baarn.

Prijs: Alle cursusprijzen zijn exclusief BTW en
inclusief cursusmateriaal en registratie
opleidingspunten.

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met
het secretariaat van de Mr. dr. M. Teekens Stichting op
telefoonnummer 035 5427524 of per e-mail
info@teekensstichting.nl.

Aanvullende informatie met betrekking tot het
cursusprogramma voorjaar 2012 is terug te vinden op de
website www.teekensstichting.nl. Tevens kunt u op deze
website het inschrijfformulier, de algemene voorwaarden en
informatie over de kortingsregeling vinden.

Roessen & Roessen

bedrijfsdiensten bv

Totaalpakket ontruiming, woningschoonmaak en opslag inboedels

- Geen annuleringskosten.
- Overname van aansprakelijkheidsrisico van opslag en vernietiging van inboedels.
- Digitaal aan- en afmelden van ontruiming met behulp van een volledig geautomatiseerd planningsprogramma.
- Grote speler in de branche, met 4.400 ontruiming per jaar, waarvan 62,5 % met woningreiniging en 38% met opslag inboedel.
- Landelijke dekking, ideaal voor kantoren met meerdere vestigingen.
- Vast, met verklaring omtrent goed gedrag, eigen personeel. Snel en flexibel inzetbaar in ploegen met voorman.
- Bewaakte opslaglocatie met gesloten en verzegelbare containers voor de opslag van inboedels en in beslag genomen goederen.

Berkelse Poort 9 • 2651 JX Berkel en Rodenrijs
T 079-3632060 • F 079-3632065 • E info@roessen.nl
www.roessen.nl

mers aan tafel gezeten. Zo raakte ik – en daarmee Flanderijn – snel bekend in het zakelijke circuit.”

GLAS IN LOOD

Het monumentale gebouw bestaat uit drie verdiepingen, waarvan Flanderijn alleen de onderste huurt. De ouderwets zware

gevel beeldpalend was en niet aangepast mocht worden. Mijn mensen hebben iedere werkdag profijt van die beslissing, want hun werkkamers baden in het licht”, aldus Boers.

De voorgevel van het gebouw lijkt nauwelijks door de tijd te zijn aangetast. Binnen is er echter flink verbouwd. Zo wordt de

LEVENSOTTO

Opvallend genoeg zijn ten tijde van het gesprek de wanden in de werkruimtes nog kaal. “Daar komt binnenkort verandering in”, verzekert Boers. “We gaan sommige muren aankleden met panoramafoto’s uit de omgeving van Maastricht. Mijn werkkamer krijgt een persoonlijke touch die is gebaseerd op mijn levensmotto: c’est le ton qui fait la musique. Aan de muur bij de tafel komt een afbeelding van een vleugel, aan de lange zijde een foto met daarop de notatie van een lied dat ik zelf graag zong voordat een keeloperatie me dat onmogelijk maakte. Muziek loopt als een rode draad door mijn leven. Het is altijd op de één of andere manier aanwezig. Ik ben bijvoorbeeld enige tijd koördirigente geweest. Ik leerde toen dat al die unieke stemmen samen bepalen hoe een werk klinkt. Dat zie ik ook terug in mijn werk. Vanuit onze individuele verschillen geven we samen inhoud aan de lijn die de directie van Flanderijn heeft uitgezet. Het gebouw stimuleert me daarbij: ik heb hier het gevoel dat ik midden in mijn team sta.”

“Als gerechtsdeurwaarder past het niet om in een poenerig pand te gaan zitten”

en stevige houten voordeur geeft toegang tot een hoge gang. Een glas-in-loodraam herinnert nog aan het vorige leven van het pand: een glas-in-loodfabriek van de Limburgse kunstenaar Charles van Eyk. De gang komt uit op een tuin, waar nog een bijgebouw van twee verdiepingen staat dat ook gehuurd wordt. “Het bijgebouw heeft aan één van de lange zijdes een grote glazen pui. De medewerkers in de fabriek zetten hier vroeger de glas-in-loodramen tegenaan om de kwaliteit van hun werk te beoordelen. Bij de restauratie van het pand oordeelde Monumentenzorg dat die

werkkamer van Boers en haar secretaresse gescheiden door een moderne matglazen wand. In de wit geschilderde werkruimtes verraden alleen de oude houten steunbalken aan het plafond de hoge leeftijd van dit statige pand. “De interieurontwerpster die door Flanderijn altijd wordt ingeschakeld, was helemaal weg van de ruimtes”, vertelt Boers. “We hebben er samen voor gekozen om geen tl-lampen op te hangen. Die geven zo’n kil licht, dat past hier niet. Met staande armaturen en een zachtere verlichting komen de ruimtes beter tot hun recht.”

Rechtssociologe Marjolein Odekerken Msc & MA is bezig met een promotieonderzoek naar agressie en geweld tegen gerechtsdeurwaarders.

Niet vanachter een bureau, maar door daadwerkelijk met deurwaarders op stap te gaan en door met burgers te spreken die contact hebben gehad met een deurwaarder. Het is voor het eerst dat er exploratief empirisch onderzoek wordt gedaan naar de beleving van geweld door deurwaarders. Voor stevige conclusies is het echter nog te vroeg.

Echt mensenwerk

U bent rechtssocioloog. Wat is het onderzoeksveld van de rechtssociologie?

“**D**e rechtssociologie kijkt naar de wisselwerking tussen recht en samenleving en hoe die elkaar over en weer beïnvloeden. We kijken dus zowel naar de sociale werking van het recht – de invloed van het recht op de samenleving – als naar de sociale genese van het recht, ofwel de invloed van de samenleving op het recht. Observatie is daarbij heel belangrijk: rechtssociologie kijkt naar ‘law in action’, niet naar ‘law in books.’”

Hoe bent u bij de deurwaarders uitgekomen?

“Rechtssociologisch is de functie van de deurwaarder heel interessant, omdat hij afkomstig is uit het juridische domein en in die hoedanigheid aanbelt bij de burger. Op dat moment komt hij in het sociale domein. Rechtsociologie kijkt naar samenleving en recht en bij de deurwaarder komen die twee domeinen samen. De gerechtsdeurwaarder bezit een bijzondere positie in onze maatschappij. Gerechtsdeurwaarders vormen namelijk zowel de eerste als de laatste schakel van de (civiele) rechtsketen. Anders gezegd: in de leefwereld van de burger is hij de eerste schakel, in het rechtssysteem is hij de laatste schakel. Hij is de eerst zichtbare vertegenwoordiger van het rechtssysteem waarmee de schuldenaar in contact komt, als hij aan de deur komt met een dagvaarding en hij brengt uiteindelijk het vonnis van de rechter. Tevens heeft de

gerechtsdeurwaarder een pacificerende functie, maar krijgt hij in zijn dagelijkse praktijkuitoefening regelmatig te maken met agressie en/of geweld. Daarbij komt dat ik al eerder onderzoek deed naar geweld tegen journalisten op locatie (dus hulpverleners met een publieke taak). Ambulancepersoneel, politieagenten, parkeerwachters – daar is geregeld wat over te doen. Vreemd genoeg hoor je eigenlijk nooit iets over agressie en geweld tegen deurwaarders, terwijl uit onderzoek van de overheid (project Veilige Publieke Taak) blijkt dat juist deze beroepsgroep tot de beroepsgroepen behoort (samen met treinpersoneel en werknemers in het gevangeniswezen) die het meest te maken krijgen met agressie en geweld. De meest recente cijfers laten zien dat 92% van de werknemers in de beroepsgroep van gerechtsdeurwaarders de laatste twaalf maanden in aanraking is geweest met agressie en/of geweld. Kortom, er was sprake van een lacune en die hoop ik met mijn onderzoek ten dele te kunnen vullen.”

Kunt u kort aangeven waar uw onderzoek zich op richt?

“Tot op heden is eigenlijk al het onderzoek naar geweld en agressie gericht geweest op de aard en omvang ervan: het tot nu toe verrichte onderzoek is hoofdzakelijk kwantitatief van aard. Ik ben vooral benieuwd naar het perspectief van de deurwaarder op een conflictueuze interactie, naar het perspectief van de schuldenaar en naar hoe die twee zich tot elkaar verhouden. Er is nog maar heel

weinig bekend over geweld en agressie tegen deurwaarders. In bijna de helft van de gevallen is onduidelijk wat de verklaarbare factoren kunnen zijn, 48% van agressie en/of geweld wordt veroorzaakt door onverklaarbare factoren. Toch gebeurt het zeer regelmatig. De vraag is: waarom? En hoe kunnen we hier inzicht in krijgen? Door te kijken vanuit de belevingswereld van zowel deurwaarders als burgers hoop ik daar achter te kunnen komen.”

Wanneer is er precies sprake van een ‘conflictueuze interactie’?

“Dat is in feite onderdeel van het onderzoek: het kan best zijn dat

de deurwaarder dat heel anders ervaart dan de burger: iedereen heeft zijn of haar eigen interpretatie van geweldsituaties. Ik kijk dus ook naar de vraag wanneer is er echt sprake van een conflictueuze interactie en wanneer leidt dat wel en wanneer niet tot geweld? De beroemde socioloog Max Weber heeft de sociologie omschreven als een wetenschap die sociaal handelen wil begrijpen en daardoor oorzakelijk verklaren (in de zin van het begrijpend leggen van verbanden tussen motieven en het handelen van mensen). Hij gebruikt het begrip ‘verstehen’, het begrijpen van het gedrag van mensen door je in ze in te leven. Ik doe precies dat: ik leef me in in

deurwaarders, en in een later onderzoekstadium ook in burgers die met deurwaarders in aanraking zijn geweest.”

Om daar vervolgens conclusies uit te trekken...

“Ja, maar niet in de zin van dat ik erop uit ben om de oorzaken van geweld tegen deurwaarders te verklaren of daarvoor een panklare oplossing te bieden. Het is een exploratief empirisch onderzoek dat bedoeld is om waarde vrije inzichten te verzamelen. Het onderzoek is gericht op het vergaren van meer kennis en inzicht, kortom: een streven naar de waarheid.

Er is veel beleid ter preventie van agressie en/of geweld, maar we weten in feite niet wat er werkelijk aan de hand is. Door beter inzicht te krijgen in conflictueuze interacties tussen gerechtsdeurwaarder en burger kan dit wellicht later beter beheersbaar worden. Die inzichten kunnen mogelijk tot oplossingen leiden, maar dat is niet direct het doel van dit promotieonderzoek. Het is dus wezenlijk iets anders dan beleidsmatig onderzoek, waarbij de onderzoeksuitkomsten dienen om iets in een bepaalde richting bij te sturen. Ik doe dus uitdrukkelijk nog geen uitspraken over geweld en agressie zelf: daarvoor is het nog te vroeg.”

“Er is nog maar heel weinig bekend over geweld en agressie tegen deurwaarders”

U bent al een aantal keren op pad geweest met deurwaarders en loopt ook geregeld rond op de opleiding voor gerechtsdeurwaarders. Wat zijn uw eerste observaties?

“Het heeft er in ieder geval toe geleid dat ik nu al grote sympathie heb voor de beroepsgroep. Ze doen mooi werk, echt mensenwerk. En ze staan midden in de samenleving, iets dat mij als socioloog natuurlijk erg aanspreekt. Ik vind echt dat enkel een juridische visie op de deurwaarder, als inleider van het proces en betekener van de uitspraak, een te beperkt beeld geeft. Mijn onderzoek zet daar straks een sociologische visie op de beroepsgroep naast.”

Tot slot: hoe selecteert u de deurwaarders waarmee u uw veldonderzoek verricht?

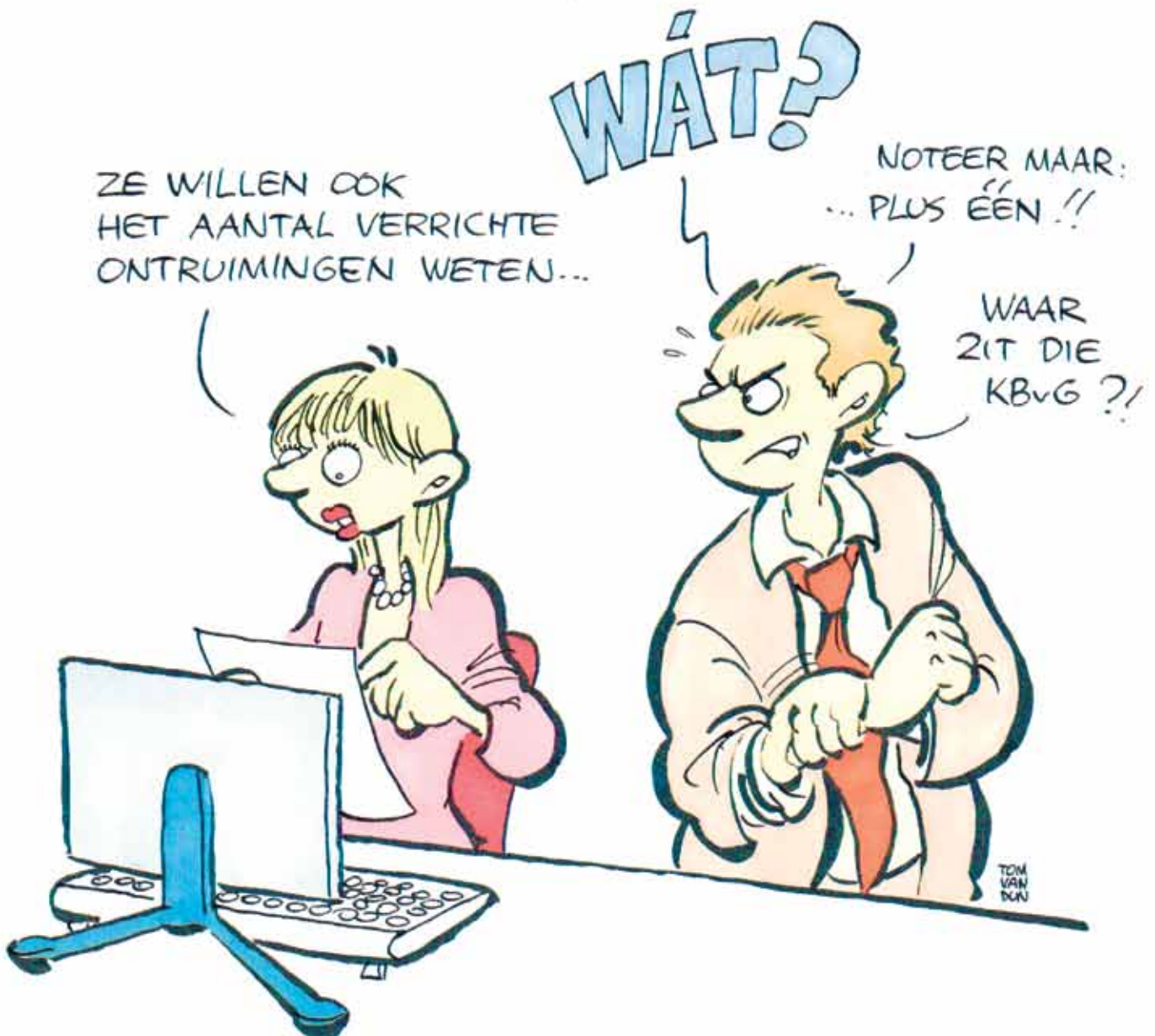
“Dat gaat tot nu toe eigenlijk vanzelf: via LinkedIn, via de KBvG, en door mond-tot-mond reclame (sneeuwbal methode). Om het perspectief van de gerechtsdeurwaarder meer te kunnen doorgronden, zou ik het erg op prijs stellen indien gerechtsdeurwaarders mij hierbij zouden kunnen helpen. Hoe kijken zij aan tegen conflictueuze interacties? Welke dilemma's komen zij in hun werk tegen tijdens de interactie met de burger, welke strategieën gebruiken zij enzovoorts? In het bijzonder zou ik graag verhalen horen over ervaringen van geweld en/of agressie. Dat kan erg behulpzaam zijn bij mijn verdere onderzoek.

LEZERSOPROEP

Wilt u meewerken aan het promotieonderzoek van Marjolein Odekerken?

U kunt haar bereiken via m.w.a.odekerken@law.leidenuniv.nl. Het promotieonderzoek wordt begeleid door prof. mr. Nick Huls (hoogleraar Rechtssociologie) en prof. dr. Joanne van der Leun (hoogleraar Criminologie).

DEURWAARDER EN VERORDENING GEGEVENSVERSTREKKING

Het kind van de rekening

De gerechtsdeurwaarder is verplicht alle gelden die hij int op een speciale rekening te bewaren: de zogenaamde kwaliteitsrekening. De gelden op deze rekening vallen van rechtswege buiten het vermogen van de gerechtsdeurwaarder. Artikel 19 lid 3 van de Gerechtsdeurwaarderswet bepaalt dat het vorderingsrecht voortvloeiende uit deze bijzondere rekening toebehoort aan 'de gezamenlijke rechthebbenden'.

Het hebben van een positieve bewaarpositie is een uiterst zwaarwegende verplichting die op de gerechtsdeurwaarder rust. De tuchtrechter hanteert als uitgangspunt dat een inbreuk hierop in beginsel gesanctioneerd moet worden met de maatregel van ontzetting uit het ambt.

De bedoeling van de kwaliteitsrekening is helder: gelden die voor de opdrachtgevers bestemd zijn worden veilig op deze rekening bewaard. Op de kwaliteitsrekening staat dus datgene dat de gerechtsdeurwaarder voor zijn opdrachtgever heeft geïnd, onder aftrek van hetgeen de opdrachtgever aan de gerechtsdeurwaarder verschuldigd is voor zijn werkzaamheden.

De op zich eenvoudige gedachte achter de kwaliteitsrekening zorgt in de praktijk echter voor onduidelijkheden die wettelijke reparatie behoeven. Zo kunnen normaliter ontvangen gelden en kosten van werkzaamheden met elkaar worden verrekend. De kwaliteitsrekening valt echter buiten het vermogen van de gerechtsdeurwaarder, waardoor er niet kan worden verrekend. Tegelijkertijd is de gerechtsdeurwaarder zelf ook 'rechthebbende' op de kwaliteitsrekening, zij het als achtergestelde partij, na de andere rechthebbenden.

Tenslotte is de rechthebbende in juridische zin lang niet altijd degene die contracteert met de gerechtsdeurwaarder. Vaak zal een intermediair (een advocaat of incassobureau) de gerechtsdeurwaarder inschakelen om gelden te innen voor hun cliënten.

De onduidelijkheden ontstaan bij geschillen tussen de cliënt en de intermediair of bij een faillissement van die intermediair. In dat laatste geval zou de cliënt (de juridisch rechthebbende) van de failliete intermediair integrale doorbetaling kunnen verlangen van de gerechtsdeurwaarder. De gerechtsdeurwaarder zou zijn vordering dan moeten indienen bij de curator in het faillissement van de intermediair.

Als de gerechtsdeurwaarder, conform zijn overeenkomst met de intermediair, de gelden al heeft afgedragen aan de intermediair voor diens faillissement dan heeft dat tot gevolg dat de afgedragen gelden in de failliete boedel vallen (anders dan bij insolventie van de gerechtsdeurwaarder). De cliënt zou de gerechtsdeurwaarder dan kunnen verwijten dat hij heeft afgedragen waardoor hij nu achter het net vist.

En last but not least zouden bij een geschil tussen de intermediair en diens cliënt beiden afdracht van gelden door de gerechtsdeurwaarder kunnen verlangen. De intermediair krachtens de overeenkomst met de gerechtsdeurwaarder, de cliënt als juridisch rechthebbende op de kwaliteitsrekening.

Een ingewikkelde situatie, die nog ingewikkelder wordt als er meer dan één intermediair is, bijvoorbeeld als de accountant van een schuldeiser een incassobureau inschakelt, die op haar beurt een advocaat inschakelt,

welke laatste de deurwaarder opdracht geeft tot executie van het vonnis. Dat is een situatie die geregeld voorkomt.

Bij de aanpassing van de Gerechtsdeurwaarderswet op grond van de voorstellen van de commissie Van der Winkel in het rapport Noblesse Oblige dient de praktische werking van artikel 19 Gerechtsdeurwaarderswet aan een kritische beschouwing te worden onderworpen. De bedoeling van de kwaliteitsrekening is om geld van de rechthebbenden veilig te stellen. Blijkens de wetsgeschiedenis mag dit uitdrukkelijk niet ten koste gaan van de financiële of juridische positie van de gerechtsdeurwaarder. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat de gerechtsdeurwaarder in moet staan voor een hele keten van intermediairs en hun cliënten.

*Mr. John Wisseborn,
voorzitter van het bestuur van de KBvG*

- 1 Gerechtshof Amsterdam d.d. 19 oktober 2010 (LJN: BO4675).
- 2 In de toelichting op de vierde nota van wijziging van het wetsvoorstel Gerechtsdeurwaarderswet (Kamerstukken II, 1999-2000, 22 775, nr. 17) is uitdrukkelijk opgenomen dat de gerechtsdeurwaarder zijn kosten, na uitsplitsing, van de kwaliteitsrekening mag overboeken naar zijn kantoorrekening. De opdrachtverlening aan de gerechtsdeurwaarder houdt impliciet in dat de gerechtsdeurwaarder de nodige betalingen ten laste van de kwaliteitsrekening mag verrichten.
- 3 Er kan niet worden verrekend ten aanzien van een vordering en een schuld die in van elkaar gescheiden vermogens vallen (art. 6:127 lid 3 BW).
- 4 Art. 19, lid 4, laatste volzin Gdw.

Work in progress

Allereerst natuurlijk namens het bestuur en het bureau een gelukkig en gezond 2012 toegewenst.

We zijn fris begonnen aan het nieuwe jaar en ik vermoed dat ook dit jaar weer voorbij zal vliegen.

In deze column in de vorm van steekwoorden een voorschot op datgene waarover u straks in het jaarverslag 2011 meer uitgebreid kunt lezen.

In 2011 waren dit de belangrijke dossiers: de verordening Onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder, voorfinanciering, BLOS, tucht-klachten, herbenoeming voorzitter, jubileumcongres KBvG, eerste KBvG preadvies, griffierechten, incassokosten, agressie en geweld, bijsluiters, ambtsberichten, onderzoek Capgemini, beleidsplan, redesign KBvG-net, excedentverzekering, audits kwaliteitsnormen, waarnemingen, diginotar en kort geding, aanpassing van de Gerechtsdeurwaarderswet en de Verordening Gegevensverstrekking.

Diegenen die de vergaderstukken van de ledenraad goed in de gaten houden, kunnen zich bij ieder van deze onderwerpen een beeld vormen van wat er voorligt en wat de stand van zaken is.

En natuurlijk in deze column tevens een voorschot op hetgeen ons het komende jaar bezig zal houden: de verordening Onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder, voorfinanciering, BLOS, tucht-klachten, het tweede KBvG preadvies, redesign KBvG-net, excedentverzekering, audits kwaliteitsnormen, waarnemingen, aanpassing van de Gerechtsdeurwaarderswet, de opleiding en de eerste uitvraag in het kader van de Verordening Gegevensverstrekking.

U hoeft niet eens zo'n oplettende lezer te zijn om te zien dat veel onderwerpen uit 2011 terugkomen in 2012. Daar komen ongetwijfeld onderwerpen bij die niet zijn genoemd in het rijtje. Zaken die snel de aandacht vereisen of zaken die wat lager op het lijstje met prioriteiten geplaatst kunnen worden. Want dat lijstje bestaat, daar winden we geen doekjes om. We hebben het druk, schaken op vele borden tegelijkertijd en doen ons best onderwerpen snel en efficiënt op te pakken.

Ook in 2012 zullen commissies, werkgroepen, ledenraad en bestuur zich inzetten voor de beroepsgroep. Schroom niet ons te benaderen als u meer informatie wilt over een specifiek onderwerp of als u ideeën heeft ten aanzien van een dossier. En schroom zeker niet om u aan te melden voor het lidmaatschap van een commissie, de ledenraad of het bestuur. We kunnen uw inzet goed gebruiken.

*Mr. Karen M. Weisfelt,
Directeur van de KBvG*

AGENDA

Vergaderdata bestuur

09-01-2012	kantoor KBvG
06-02-2012	kantoor KBvG
05-03-2012	kantoor KBvG
02-04-2012	kantoor KBvG
07-05-2012	kantoor KBvG
04-06-2012	kantoor KBvG
03-09-2012	kantoor KBvG
01-10-2012	kantoor KBvG
05-11-2012	kantoor KBvG
03-12-2012	kantoor KBvG

Vergaderdata	Algemene ledenraad (Hilton Royal Parc Soestduinen)	Algemene Ledenvergadering
--------------	--	---------------------------

16-02-2012	12-05-2012
19-04-2012	24-11-2012
21-06-2012	
20-09-2012	Themadag
08-11-2012	11-05-2012
20-12-2012	

AMBTBERICHT* OVERBETEKENINGS- TERMIJN

De probleemstelling

Moet een deurwaarder de overbetekenings-termijn van artikel 475i Rv in acht nemen?

De tekst van artikel 475i Rv

Artikel 475i Rv bepaalt dat 'de executant verplicht is om binnen acht dagen na het leggen van het beslag het beslagexploot aan de geëxecuteerde te doen betekenen bij gebreke waarvan de voorzieningenrechter van de rechtbank het beslag op vordering van de geëxecuteerde kan opheffen'.

De strekking van de bepaling

De beslaglegger is verplicht de beslagschuldenaar in kennis te stellen van het derdenbeslag door overbetekening van het beslagexploot. De strekking van deze bepaling is logisch: de beslagschuldenaar wordt door middel van het beslagexploot op de hoogte gesteld van het gelegde beslag. De wetgever vindt terecht dat hier niet te lang mee kan worden gewacht.

Gevolgen van niet-naleving van de bepaling

De wet geeft aan dat bij gebreke van (tijds) overbetekening de voorzieningenrechter het

beslag op vordering van de beslagdebiteur kan opheffen. Deze opheffing heeft geen terugwerkende kracht. Het woord 'kan' duidt op een discretionaire bevoegdheid. De voorzieningenrechter kan de vordering tot opheffing dus ook afwijzen. De beslaglegger is daarnaast aansprakelijk voor de schade die ontstaat doordat geen (tijds) overbetekening heeft plaatsgevonden.

Verzuim van (tijds) overbetekening is niet met nietigheid bedreigd. De keuze van de wetgever om geen nietigheid van het beslag aan te nemen, is welbewust geweest: hij heeft de derde willen bevrijden van de verplichting tot controle of de betekening aan de beslagschuldenaar tijdig en in de juiste vorm heeft plaatsgevonden.

Het standpunt van het bestuur

Het bestuur heeft geconstateerd dat gerechtsdeurwaarders het beslagexploot niet altijd binnen acht dagen na het leggen van het beslag betekenen, kennelijk omdat de wet overschrijding of niet-inachtneming van deze termijn niet met nietigheid bedreigt. Artikel 1 van de Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders bepaalt echter dat een 'gerechtsdeurwaarder zich gedraagt zoals een goed gerechtsdeurwaarder betaamt'. Dat brengt onder andere met zich mee dat hij zijn ambt uitoefent in overeenstemming met wet- en regelgeving. Een gerechtsdeurwaarder die de overbetekeningstermijn van artikel 475i Rv niet in acht neemt, handelt in strijd met het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet, en dat is klachtwaardig.

* Ambtsberichten zijn berichten waarin het bestuur van de KBvG een (ambts)handeling duidt en aangeeft hoe naar zijn mening door een lid van de KBvG gehandeld dient te worden.

REGISTER GERECHTSDEURWAARDERS EN DE VERLENGING VAN TOEVOEGINGEN

Op het moment dat het register gerechtsdeurwaarders in gebruik wordt genomen, is het niet meer mogelijk om kandidaten met terugwerkende kracht te laten toevoegen wanneer blijkt dat de toevoeging per ongeluk niet verlengd is. Houd dus goed in de gaten wanneer toevoegingen verlopen en dien tijdig een verzoek tot verlenging in. Wij verzoeken u

de KBvG op de hoogte te houden van wijzigingen van toevoegingen en andere wijzigingen die voor het bijhouden van het register van belang zijn.

Normen voor kwaliteit

Het College Toetsing Gerechtsdeurwaarders ontvangt en beoordeelt de toetsingsverslagen die worden opgesteld in het kader van de Verordening KBvG normen voor kwaliteit. Tot op heden hebben nog maar een klein aantal kantoren zich heeft laten toetsen. Op 9 december 2012 dienen alle gerechtsdeurwaarders te beschikken over een positieve beoordeling. Daarbij dient rekening te worden gehouden met het feit dat het College Toetsing Gerechtsdeurwaarders tijd nodig heeft om voor 9 december het verslag te beoordelen.

VERORDENING GEGEVENSVERSTREKKING DOOR DE LEDEN VAN DE KBvG

De Gerechtsdeurwaarderswet legt de verplichting op aan de KBvG om die inlichtingen te verstrekken aan de minister van Veiligheid en Justitie, die voor de uitoefening van zijn taak belangrijk zijn (art. 84 Gerechtsdeurwaarderswet). Om aan die verplichting te kunnen voldoen dient de KBvG te beschikken over gegevens die door haar leden worden verstrekt.

Naast deze wettelijke plicht tot het verstrekken van informatie is het vanuit haar rol als spreekbuis van de beroepsgroep noodzakelijk dat de KBvG de beschikking krijgt over gegevens. Alleen dan kan de KBvG haar vertegenwoordigende rol volwaardig vervullen. Ook maakt de jaarlijkse gegevensverstrekking het mogelijk dat de KBvG trends en ontwikkelingen kan signaleren, waar de KBvG haar beeld indien mogelijk en nodig op kan afstemmen.

In dit kader wordt in de Verordening gegevensverstrekking door de leden van de KBvG de verplichting opgelegd aan de leden van de KBvG om aan het bestuur jaarlijks of ad hoc vastgestelde gegevens te verstrekken. De ALV gaf op 19 november 2011 een positief advies aan de ledenraad ten aanzien van de verordening. Vervolgens heeft de ledenraad de verordening op 22 december 2011 aangenomen. De verordening wordt nu, ter goedkeuring, voorgelegd aan de minister van Veiligheid en Justitie.

PERSONALIA

Beëdigd

S. Azouagh	Haarlemmermeer	01-11-2011
K.J.J.C. Roelands	Bergen op Zoom	09-11-2011
P.G.C. Wittebrood	Harderwijk	10-11-2011
R.J.H. van de Ven	Venlo	23-11-2011
R.W.H. van Dijk	Roermond	23-11-2011
Mw. P.H. Stockmann	Veghel	29-11-2011
M. van der Zee	Deventer	07-12-2011

Waargenomen

W. ter Avest	E. van der Ploeg
R.W.H.G. van den Bor	J.A. Pruijn
J.A. van den Bos	M.L.B. Mak
Mw. G.G. Breunissen	E.H. Vroegop
A.J. Beugeling	E.A. Dragstra
W.H.W. Cock	Mw. Y. Keijzer-Dijkhuis
W.H.M. van Eijsden	Mw. B.H.W. Heesakkers
M.P. Harten	W.C.H. Sennef
E.G.H.J. Hofstee	M.T. van den Berg
B.J.M. Heutinck	M.G. de Jong
A.P. Jacobs	J.L.M. Vercoulen
J.D. Kuik	Y. van Dongen
F. van der Meijde	A.V. den Heijer
M.W.F. Nyqvist	P.F. van den Berg
H. Peet	M. van Lingen
H. Pranger	E.A. Dragstra
P. Renkema	O.W. Groeneveld
M.S.C. Roos	W. Kistemaker
J.H.L. Sinkiewicz	Mw. J.W.W.M. Boers
G. Swagerman	Mw. C.M. Bakker
P. Taal	Y.C.M. van Korven
J.P.J.J. Timmermans	Mw. J.M.J. Timmermans
G.H.J. Touber	J.W. Wigt
M. van der Velden	J.W. Wigt
P. Weij	F.H. Koperdraad
A.W. Wijnhold	R. Versluijs
A. de Wit	J.M. Esseboom

Plaats

Groningen
Delft
Arnhem
Wageningen
Heerenveen
Groningen
Roermond
Den Haag
Buitenpost
Doetinchem
Venlo
Eindhoven
Den Haag
Utrecht
Rotterdam
Assen
Veenendaal
Spijkenisse
Maastricht
Amsterdam
Eindhoven
Bergen op Zoom
Amsterdam
Amsterdam
Zutphen
Dordrecht
Breda

Van

19-10-2011
19-07-2010
01-08-2009
01-02-2011
01-03-2011
01-10-2008
01-09-2010
25-01-2011
15-12-2011
18-05-2010
01-11-2008
22-04-2011
01-01-2009
14-06-2011
01-02-2011
01-03-2011
21-11-2011
18-04-2011
01-04-2011
14-11-2011
22-04-2011
01-06-2011
01-03-2009
01-03-2009
15-08-2010
01-07-2011
01-02-2009

Tot

19-04-2012
19-01-2012
01-01-2012
31-01-2012
01-03-2012
01-03-2012
01-03-2012
25-01-2012
15-06-2012
18-05-2012
01-03-2012
01-04-2012
01-03-2012
01-06-2012
01-02-2012
01-03-2012
21-06-2012
01-05-2012
01-04-2012
14-05-2012
01-04-2012
01-06-2012
01-03-2012
01-03-2012
01-01-2012
01-07-2012
01-03-2012

Jubilea

30 jaar	
F. Schaap	1 mei 2012
A. Bosveld	1 juli 2012
J.L. Werkman	1 augustus 2012
J.Th. Smiesing	1 september 2012

25 jaar

M. Karreman	1 februari 2012
S.M.J. Quaadvlieg	1 juni 2012

10 jaar

M.J.M. Vorstenbosch	1 februari 2012
Mr. J.J.L. Boudewijn	15 maart 2012
G.R. Dijk	15 maart 2012
Mr. E. Krom	8 april 2012
J.P.A.M. Hanegraaf	17 april 2012
Mr. P.J.J.M. Storms	22 juni 2012
A.A.A.M.G. van Damme	28 augustus 2012
J.C. Bottenberg	28 augustus 2012
Mw. W.E.C.A. Lochten	28 augustus 2012
Mw. N. van Bockhooven	4 oktober 2012
H.T.M. van Ham	22 oktober 2012
Mr. A.M. Visser	22 oktober 2012
M.W. van Liere	22 oktober 2012
M.A. Nauta	18 november 2012

Nieuwe leden van de KBvG

Mw. J de Laet	Tilburg	per 1 januari 2012
Mw. D. van der Heijden	Amsterdam	per 1 januari 2012
B.H. Streefkerk	Arnhem	per 1 november 2011

Gedefungeerd

M.J.-M.L. Baudoin	Boxmeer	1 januari 2012
A.D. Visscher	Amersfoort	15 december 2011

Beslag op de opbrengst van de executie: hoe HR 29 april 2011¹ (Ontvanger/Mr. Eijking q.q.) te duiden?

Door J. Nijenhuis

ALGEMEEN

Verhaalsbeslagen leveren een koopschat op, dan wel in geval van derdenbeslag, een uitbetaling door de derde aan de deurwaarder die ingevolge art. 478 Rv belast is met de verdeling. Deze opbrengst van de executie moet worden verdeeld langs de lijnen die art. 480 ev Rv aangegeven, met inachtneming van de regels van art. 3:276 ev BW.

Dit artikel richt zich niet op preferenties die een pons pons gewijze verdeling verstoren maar op een bepaling die per 1 januari 1992 is ingevoerd: art. 480 lid 1 Rv. De wet rept daarin van beslag op de opbrengst van de executie. Deze formulering is ronduit misleidend en gelukkig heeft de wetgever in de toelichting op dit artikel (PG Invorderingswet boeken 3, 5 en 6, pagina 179) verduidelijkt wat de strekking is: *“Dit beslag moet worden onderscheiden van een opvolgend beslag op het geëxecuteerde goed, dat aan de schuldeiser het recht geeft overeenkomstig zijn rang van de opbrengst deel te nemen”*

Het oude art. 480 Rv zoals dat tot 1 januari 1992 gold, bepaalde wel dat het overschot van een executie aan de geëxecuteerde werd verantwoord. Strikt genomen was onder oud recht dus ook een beslag op de opbrengst mogelijk geweest en het zal ongetwijfeld ooit ook wel eens gelegd zijn.

Zou men de bepaling van artikel 480 Rv puur taalkundig lezen dan zou licht de indruk kunnen ontstaan dat een medeschuldeiser van de geëxecuteerde zou kunnen volstaan met het leggen van derdenbeslag onder de executerend deurwaarder of notaris en dus niet tot cumulatief beslag op het goed zelf zou hoeven over te gaan: een enorme besparing van tijd en moeite lijkt aannemelijk. In de praktijk is dit ondenkbaar al was het maar omdat de executerend deurwaarder dan iets zou moeten doen wat niet mag: executeren voor bedragen waarvoor hij geen titel heeft. Hij moet wel omdat hij anders de andere beslagleggers niet zou kunnen bevredigen. De toelichting maakt duidelijk dat er op de opbrengst een mogelijke claim van de geëxecuteerde rust tot terugbetaling van het teveel geëxecuteerde. Een eerste lezing zou overigens tot de reactie kunnen leiden dat deze situatie zich niet licht voor zal doen omdat de executant zijn uitwinning moet staken als het bedrag van de vordering, rente en kosten is bereikt, vide art. 471 en 478 Rv.

DE PRAKTIJK

Ik kwam zelf voor het eerst met 480 Rv in aanraking eind 1992 toen een curator de opbrengst van een aantal derdenbeslagen bij mij opeiste. De derde had net voor het faillissement uitbetaald en de opbrengst moest nog verdeeld worden. De discussie was kort: ik kon de curator met de toelichting op 480 Rv overtuigen dat hij echt te laat was.

De volgende zaak lag lastiger.

Een vrouw had een bedrag van f. 60.000 bij haar bank gestort in verband met de afwikkeling van een te verwachten fiscale claim. Ze was ook in een scheiding verwickeld en de man legde conservatoir derdenbeslag onder de bank en ging procederen. Vlak na elkaar legden de ontvanger en ikzelf executoriaal beslag onder de bank.

De ontvanger had voor f. 19.000 beslag gelegd maar liet zich tot mijn niet geringe verbazing het hele bedrag uitbetalen. Ik heb de ontvanger om uitbetaling van het resterende bedrag gevraagd en dat volgde prompt. Omdat het conservatoire beslag nog liep en de executoriale beslaglegger geen trek had in een rangregeling hield ik het geld onder mij en wachtte af. Na enige tijd meldde de ontvanger zich bij mij: de vrouw had niet voor niets f. 60.000,- gestald en nu kwam aanslag nummer twee en beslag nummer twee ten laste van de vrouw. Hoe de ontvanger wist dat ik het geld nog onder mij had, was me een raadsel, maar ik verklaarde dat het niet te verwachten was dat ik de vrouw iets zou moeten uitbetalen en dat er dus ook niets voor de ontvanger te halen was. Het bleef meer dan 4 maanden stil waarna ik een brief van de ontvanger kreeg waarbij de verklaring werd betwist (!) en mij een procedure in het vooruitzicht werd gesteld¹. Ik heb daarop de kamerstukken naar de Ontvanger opgestuurd waarna ik nooit meer iets hoorde.

Jurisprudentie

De meest recente jurisprudentie over dit leerstuk zijn twee uitspraken gelezen van respectievelijk de voorzieningenrechter Den Haag² en Arnhem³.

In de Haagse casus betrof het de claim van een faillissementscurator op gelden die in het kader van een rangregeling onder de deurwaarder bevonden.

De voorzieningenrechter zag het messcherp:

Met de afdracht door de derde-beslagene aan de deurwaarder worden de beslagen geacht te zijn uitgewerkt. Van een gerechtelijke tenuitvoerlegging op enig deel van het vermogen van de failliet is geen sprake meer; het gaat thans nog (slechts) om verdeling van de opbrengst van de executie. De curator kan jegens de deurwaarder slechts aanspraak maken op de uitkering van de eventuele restantopbrengst. Dat twee conservatoire beslagleggers (mee) profiteren van het gelegde executoriale beslag en aldus worden bevoordeeld ten opzichte van andere conservatoire beslagleggers in het faillissement doet aan het voorgaande niet af.

De Arnhemse casus lag heel anders.

Curatoren in een faillissement willen een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis uitwinnen omdat het mogelijk is dat de schuldenaar failliet: het geld (lees: de opbrengst) is in hun visie daarna beschermd tegen de werking van het faillissementsbeslag. De Voorzieningenrechter beslist

¹ HR 29 april 2011, NJ 2011/372, JOR 2011/208, LJN BP 4948.

evenwel ten gunste van de schuldenaar die de veiling wilde voorkomen dat een eventuele faillissementscurator de opbrengst zolang die niet is verdeeld kan opeisen en wijst het verzoek tot schorsing van de executie toe. De curatoren stellen helaas geen hoger beroep in.

De discussie in deze zaak

Zoals de PG in zijn conclusie bij het arrest terecht stelde lag de zaak zelf duidelijk:

de Ontvanger, eiser tot cassatie, had beslag laten letten op een onroerende zaak. De zaak is vervolgens in augustus 2006 op initiatief van de hypotheekhouder geveild. De opbrengst is onder de notaris gestort. De schuldenaar was ondertussen gefailleerd en de curator vorderde in de rangregeling uitbetaling van het overschot. Ook in deze kwestie stelde de curator dat de opbrengst van de veiling na aftrek van de kosten en de aan de hypotheekhouder toekomende som in de boedel valt omdat de executie niet was voltooid.

De rechtbank overwoog onder meer:

Art. 33 F. bepaalt dat door het vonnis van faillietverklaring elke gerechtelijke tenuitvoerlegging op enig deel van het vermogen van de schuldenaar van rechtswege dadelijk een einde neemt. Vaststaat dat ten tijde van het faillissement van [betrokkene 1] de gerechtelijke tenuitvoerlegging ten opzichte van de hypotheekhouder was geëindigd. De onroerende zaak was geleverd en de koopsom was voldaan in handen van de notaris, die conform art. 3:270 lid 3 BW aan de hypotheekhouder het haar toekomende had uitgekeerd. Aangezien de beslagleggers geen overeenstemming hadden bereikt over de verdeling van de restant-executieopbrengst, had de notaris dit restant nog niet uitgekeerd en bevond dit zich derhalve nog onder hem. In zoverre was de gerechtelijke tenuitvoerlegging ten opzichte van de beslagleggers nog niet geëindigd. In feite bevond de tenuitvoerlegging zich ten tijde van het faillissement in een tussenstadium: de beslagen waren immers door de executoriale verkoop van de onroerende zaak komen te vervallen, maar de beslagleggers hadden het aan hen toekomende nog niet uitgekeerd gekregen.

Uit de wettelijke systematiek met betrekking tot de rangregeling – die geregeld is in

art. 552 Rv., deel uitmakend van de vijfde afdeling ('Van de verdeling van de opbrengst van de executie') van Titel 3 van Boek 2 ('Van de gerechtelijke tenuitvoerlegging op onroerende zaken') – volgt dat de rangregeling nog onderdeel is van de gerechtelijke tenuitvoerlegging op onroerende zaken en pas eindigt met het sluiten van het proces-verbaal van verdeling (art. 490 Rv.). Uit HR 25 januari 2008, LJN BB8653, NJ 2008/66 (Ontvanger/mr. Brink q.q.) kan niet worden afgeleid dat de executie in dit geval reeds was geëindigd op de faillissementsdatum. (rov. 4.4).

De rechtbank maakte twee denkfouten: het verkeerd leggen van het moment waarop de executie eindigt en – en daarin stond ze overigens niet alleen⁴ – het leggen van een koppeling tussen de goederenrechtelijke werking van de executie en het verdelen van de koopschat. Zelfs A-G Huydecooper lijkt in zijn conclusie in deze val te lopen. In de zaak die leidde tot het hiervoor genoemde arrest uit 2008 was een geregistreerd schip geveild maar werd het pas geleverd na het uitspreken van het faillissement van de schuldenaar. De werking van art. 35 Fw is zeer duidelijk: indien op het moment van uitspreken van het faillissement niet alle leveringsformaliteiten zijn vervuld valt de zaak in het faillissement. Veel wetboeken vermelden in de kantlijn bij deze bepaling: "levering stokt". Alleen al gezien de duidelijke bepaling in de Faillissementswet was het opmerkelijk dat de ontvanger in die zaak cassatieberoep instelde, wellicht

overheerste daar de gedachte: niet geschoten is altijd mis.

De rechtbank overwoog verder dat de storting op de kwaliteitsrekening geen goederenrechtelijk effect heeft en dat de crediteuren slechts een voorwaardelijk recht – opschortende voorwaarde – op uitkering krijgen en dat een faillissement vervulling van die voorwaarde verhindert. Ook in de vakliteratuur en in de conclusie van de AG wordt veel aandacht gegeven aan de goederenrechtelijke status van de koopschat.

De procedure in cassatie

De kwestie ligt principieel en de curator stelt sprongcassatie in.

De ontvanger wist zich niet gesteund door een duidelijke lijn in de jurisprudentie dan wel onder de auteurs. Hij voerde als middelen aan:

- (a) dat de gerechtelijke tenuitvoerlegging op de onroerende zaak ten tijde van de faillietverklaring van de geëxecuteerde al wèl was voltooid,
- (b) dat de restant executieopbrengst ten tijde van de faillietverklaring van de geëxecuteerde geen deel uitmaakt van zijn vermogen, althans dat slechts het (recht op het) na verdeling eventueel resterende surplus (overschot) dat aan de geëxecuteerde toekomt, deel uitmaakt van zijn vermogen, en
- (c) dat de restant executieopbrengst niet in de boedel valt
- (d) dat voor de voltooiing van de gerechtelijke tenuitvoerlegging niet vereist is dat de beslagleggers het aan hen toekomende al uitgekeerd hebben gekregen.

Met name dat laatste deel van het middel is van groot belang want juist daarop hebben curatoren zich altijd gefocust.

De Hoge Raad leert: (r.o. 3.4.1):

Uit het arrest Ontvanger/mr. Brink q.q. volgt dat de executie van een aan de beslagschuldenaar toebehorende zaak voltooid is als de zaak aan de executiekoper is geleverd. De zaak behoort dan niet meer tot het vermogen van de beslagschuldenaar. Hoewel daarmee nog niet noodzakelijkerwijze is gegeven dat (ook) de executieopbrengst, zolang deze nog niet daadwerkelijk aan de beslaglegger(s) ten goede is gekomen, buiten het vermogen van de geëxecuteerde valt, ligt het wel in het verlengde van genoemd arrest om zulks aan te nemen, en strookt zulks ook met het doel van de executie. De executie strekt er immers toe om door middel van gedwongen verkoop en levering van de geëxecuteerde zaak, waardoor de daarop rustende beslagen vervallen en de zaak uit het vermogen van de schuldenaar verdwijnt, de opbrengst van de executie (de koopsom) veilig te stellen ten behoeve van de beslaglegger(s) en andere in de wet genoemde rechthebbenden.

Wat opvalt is de toch wat aarzelende toon van het arrest "ligt het wel in het verlengde van genoemd arrest om zulks aan te nemen".

Status kwaliteitsrekening

Follow the money. Een groot deel van de conclusie van de A-G richt zich op de status van de betaling die nog niet de schuldeiser heeft bereikt maar op de kwaliteitsrekening is gestort. Hij hecht belang aan het feit dat het geld niet met medewerking van de schuldenaar is gestort, terwijl het wel zijn vermogen is dat wordt uitgewonnen en in handen van een koper overgaat, maar nog veel meer dat het systeem van art. 480 Rv. het paritas creditorum lijkt te doorbreken. Als je de conclusie zo leest spreken de argumenten van de A-G zeer tot de verbeelding maar de HR maakt er gelukkig korte metten mee en voorkomt daarmee een voor de praktijk zeer ongewenste situatie.

In ro. 3.4.2 wijst de HR er op dat betaling niets plaats vindt aan de schuldenaar maar aan de vertegenwoordiger, in dit geval de notaris, die het

geld stort op zijn kwaliteitsrekening. In het standaardarrest mr. Koren q.q./mr. Tekstra van 12 januari 2001 NJ 2002, 371 is duidelijk beslist wat de status van gelden die op die rekening zijn gestort. Die gelden behoren tot een gemeenschap ex art. 3:166 BW die gedeeld moet worden naar aanleiding van de beslissing op een eventuele rangregeling. Zou een van de deelgenoten failleren dan valt zijn aandeel in het faillissement en zal zijn curator de plaats van de deelgenoot innemen. De tekst van het arrest volgt hier bijna letterlijk de tekst van de hiervoor genoemde uitspraak van de Voorzieningenrechter 's-Gravenhage.

Ook de schuldenaar heeft zijn rechten, maar die zijn pas geldend als alle schuldeisers die op de zaak zelf beslag gelegd hebben zijn bevredigd. De deur zit voor de curator dus potdicht.

Noten

- 1 Voor betwisting geldt ex art. 477a lid 2 een vervaltermijn van 2 maanden na verklaring.
- 2 Rb. 's-Gravenhage 22 juli 2005 «JOR» 2005/256, (gelijk aan Rechtbank Utrecht). 3 december 1997 «JOR» 1998/15).
- 3 Rb. Arnhem 16 mei 2007 NJF 2007, 396.
- 4 Zie van Ingen-Barends, Executief 2008, pag. 108.

Het conservatoir beslag

A.G.Th. Geene

Reactie op 'De "overkill" van het conservatoir beslag' door Mirjam Meijsen en Ton Jongbloed (gepubliceerd in de *Gerechtsdeurwaarder*, nr. 5, jaargang 2)

In *De Gerechtsdeurwaarder*, nr. 5, jaargang 2 van september 2010 is een artikel gewijd aan het onderzoek naar het conservatoir beslag, uitgevoerd door M. Meijsen en professor T. Jongbloed. Mede omdat onlangs de beslagsyllabus ingrijpend is gewijzigd, wil ik nog even wat opmerkingen plaatsen over het artikel van Meijsen en Jongbloed. In het artikel wordt opgemerkt dat er te gemakkelijk en vaak meervoudig beslag wordt gelegd en dat daardoor een conservatoir beslag uitmondt in een soort pressiemiddel. Het is echter verklaarbaar dat meestal meervoudig beslag wordt gelegd, omdat in de regel een conservatoir beslag ook "een gok" is. De vraag is namelijk of er iets valt onder een conservatoir beslag, dus of het conservatoir beslag doel treft. Dat is eerst te beoordelen, nadat de verklaringen van derden (bijvoorbeeld van de banken waaronder beslagen zijn gelegd) zijn ontvangen en/of nadat de gerekwireerde meer informatie heeft verstrekt over zijn vermogenspositie, zoals een verklaring van de hypotheekverstrekker hoe hoog de hypotheek nog is op het moment van beslaglegging.

Zie het ook eens van de andere kant. Een cliënt van u heeft een fikse vordering op een debiteur van bijvoorbeeld € 150.000 en kan in der minne geen betaling verkrijgen. Omdat de vordering door de debiteur ook nog niet direct wordt erkend, is het best mogelijk dat tot in twee instanties moet worden geprocedeerd en we weten allemaal dat dit dan zeker twee jaar kan duren.

De vraag is dan direct of er te zijner tijd bij een toewijzende uitspraak nog wel verhaal aanwezig zal zijn, omdat de tegenpartij hangende de procedures zijn vermogen kan "wegwerken". Hij kan besluiten dit in eerste instantie nog niet direct te doen, doch indien hij na verloop van tijd in de lopende procedure kan opmaken dat het wel eens verkeerd voor hem zou aflopen, zou hij dat alsnog kunnen doen.

Bij twijfel is het dan gewenst, anders gezegd, noodzakelijk, om conservatoir beslag te laten leggen.

Ik teken hierbij aan, dat de raadsman van de eisende partij alsdan zijn cliënt uitvoerig moet adviseren wat te doen. Die raadsman moet immers eerst zelf beoordelen of sprake is van een behoorlijk harde vordering, zodat het risico om conservatoir beslag te leggen, genomen kan worden.

We weten namelijk allemaal dat de beslaglegger aansprakelijk

is voor de door de gerekwireerde geleden schade, indien de vordering later wordt ontzegd; in dat geval is namelijk sprake van een onrechtmatige daad en de geleden schade moet dan in de regel worden betaald door de beslaglegger.

Als aangehaald, een conservatoir beslag moet direct raak zijn, anders is de schuldenaar gewaarschuwd en nu het maar afwachten is of zo'n beslag iets oplevert, is het goed op één en dezelfde dag meervoudig conservatoir beslag te leggen.

Het verdient aanbeveling om in het verzoekschrift op te nemen, waarom verlop wordt gevraagd voor het meervoudig beslag.

Tevens is het raadzaam te vermelden dat verzoeker alle gelegde beslagen direct zal opheffen, bij het stellen door gerekwireerde van een deugdelijke en gebruikelijke bankgarantie.

De kans is dan groot dat de Voorzieningenrechter eerder verlop zal verlenen voor het gevraagde meervoudig beslag en bijkomend voordeel is verder, dat u de kans op een opheffingskortgeding hiermee voorkomt. Daarbij komt, dat de eiser in zo'n opheffingskort geding, de gerekwireerde moet aantonen, dat de vordering van de beslaglegger volkomen ten onrechte is. U heeft immers al aangegeven tot opheffing over te gaan bij het stellen van een bankgarantie en duwt daarmee de gerekwireerde die te volgen weg op. Van "overkill" kan in dat geval geen sprake zijn, althans de gerekwireerde kan zulks zelf snel verhelpen door een bankgarantie aan te bieden.

Het is uiteraard bekend dat een bankgarantie veel meer zekerheid biedt dan welk beslag dan ook. Met mogelijk andere beslagleggers hoeft u in dat geval immers geen rekening te houden en dus ook niet te delen.

Derhalve is er meestal wel degelijk een goede reden om meervoudig conservatoir beslag te leggen. Uitzonderingen zijn er altijd, zoals de zaak Nina Storms tegen de journalist Eric Smit. Dat was gewoon een potje pesten van die Nina Storms en dat valt haar advocaat ook zeker kwalijk te nemen. Dat Nina Storms financieel ook wel tegen een stootje kan, kan een stelling zijn in een kortgedingprocedure, hoewel dit juridisch geen argument is.

In het geplaatste artikel merkt M. Meijsen ook nog op, dat bij het conservatoir beslag de samenwerking tussen advocaten en deurwaarders prima verloopt en dat "het ook opvallend is, dat er geen enkele klacht naar voren is gekomen over hoegenaamde problemen met de tussentijdse afdrachten".

Dit laatste ligt overigens voor de hand, om de simpele reden dat er bij een conservatoir beslag nimmer sprake kan zijn van een tussentijdse afdracht; er vinden immers nimmer afdrachten plaats aan de deurwaarder, de derde moet de gelden onder zich houden totdat een veroordelend vonnis is gewezen.

M. Meijssen merkt in het artikel tevens op, dat het voor de gerechtsdeurwaarder niet altijd duidelijk is, of er al een of meer beslagen liggen op bijvoorbeeld een huis of een bankrekening, zeker niet als men landelijk actief is. Ook deze opmerking, ten aanzien van een huis, bevreedt mij omdat de gerechtsdeurwaarder (en overigens iedereen die dit wil) bij het kadaster kan natrekken of er al eerder beslag is gelegd. Ik ben het eens met T. Jongbloed dat aan een latere beslaglegger bij een bankbeslag al de gelden toekomen die tussentijds, dus

na het gelegde eerste beslag, op de betreffende bankrekening zijn bijgeschreven. Ik teken daarbij echter aan, dat naar mijn bescheiden mening, de tweede beslaglegger ook mee deelt bij de verdeling van de gelden, aanwezig op de bankrekening, ten tijde van het gelegde eerste beslag, zolang de bank die gelden nog onder haar heeft en dus nog niet tot uitbetaling is overgegaan.

REACTIE TON JONGBLOED EN MIRJAM MEIJSEN

Graag reageren we op hetgeen Geene opmerkt naar aanleiding van de wijziging van de beslagsyllabus per 1 juli j.l. en geven hier en daar toelichting op hetgeen in het interview met *De Gerechtsdeurwaarder* van september 2010 door ons is opgemerkt.

Hetgeen in het interview is verwoord en inmiddels in belangrijke mate in de Beslagsyllabus zijn weerslag heeft gekregen is gebaseerd op een door ons in opdracht van de Raad voor de rechtspraak verricht onderzoek. Uit dit onderzoek is gebleken dat meervoudig beslag een indicatie kan zijn van misbruik. Dit is een factor die speelt in combinatie met de aard van de zaak (complexiteit, geldelijk belang). Het kan dan inderdaad gaan om een situatie van, zoals Geene het noemt, 'potje pesten'. Na het analyseren van 500 dossiers durven we wel te stellen dat (ook) een voorzieningenrechter in het algemeen wel in staat zal zijn – wellicht ook na het horen van de verzoeker – om een onderscheid te maken tussen meervoudig beslag dat misbruik indiceert en meervoudig beslag in het kader van de door Geene genoemde 'gok' omdat niet vooraf duidelijk is welk deel van een beslag kleeft. Dit laatste is een praktijkomstandigheid die advocaat noch gerechtsdeurwaarder kan worden tegengeworpen.

In het kader van genoemd onderzoek waren respondenten vrij in het maken van opmerkingen ter verbetering, ervaren wrijvingen etcetera. Ook de samenwerking met andere beroepsgroepen is hierbij aan de orde gekomen. Alhoewel geen directe relatie met conservatoir beslag, zou het gezien de actualiteit van het onderwerp 'afdracht' van dat moment en de reikwijdte van de uitvoerige vraaggesprekken, zeker ter sprake zijn gekomen. Quod non dus. Opvalt is dat Geene een vrij idealistisch beeld heeft van de beslagpraktijk. Hij gaat uit van een goed(willend)e advocaat die een correcte afweging maakt ter zake van hetgeen in (conservatoir) beslag genomen dient te worden. De door ons geconstateerde praktijk is wat genuanceerder. Natuurlijk zijn er advocaten die hun cliënt objectief voorlichten en ook oog hebben voor de belangen van de wederpartij. Daar staan echter vele andere advocaten

tegenover die primair gericht zijn op resultaat boeken voor de eigen cliënt en daarom beslag bewust als drukmiddel gebruiken. Omdat het niet om incidenten gaat kennen we inmiddels een proportionaliteits- en subsidiariteitstoets bij de beoordeling van beslagrekestten.

Naar aanleiding van de uitleg van Geene over het belang van de 'andere kant' willen we ten overvloede een mogelijk misverstand wegnemen: wij zijn zeker geen tegenstanders van het leggen van conservatoir beslag. Wij menen wel dat dit beperkt dient te blijven tot beslaglegging binnen het doel van de wettelijke regeling, namelijk als middel tot bewaring van een recht.

Geene adviseert in het verzoekschrift te vermelden dat verzoeker alle gelegde beslagen direct zal opheffen, bij het stellen door gerekwireerde van een deugdelijke en gebruikelijke bankgarantie. Dit lijkt alleen voor andere dan geldvorderingen enig nut te hebben, want daartoe is de beslaglegger op grond van art. 705 lid 2 Rv in geval van een geldvordering al wettelijk verplicht. Voor de beoordeling van het beslagrekest voegt het o.i. niets toe; het gevolg is immers de door Geene al genoemde verbetering van de verhaalspositie van de beslaglegger.

Wat betreft de opmerking dat het voor de gerechtsdeurwaarder niet altijd duidelijk is, of er al een of meer beslagen liggen op bijvoorbeeld een huis of een bankrekening, kan er op worden gewezen dat beslagroutes soms al enkele dagen van tevoren worden voorbereid en dat degene die het beslag legt niet altijd over de meest recente informatie beschikt en dan kan tussentijds beslag op een onroerende zaak zijn gelegd. En wat betreft bankrekeningen beperkt men zich er soms toe het beslagexploot af te geven bij een filiaal, waarmee men zich dan van zijn taak heeft gekwetend. De bankmedewerker faxt vervolgens en heeft ook zijn taak vervuld. En hoe het afloopt is hun zaak niet.

Tot slot: wat betreft de verdeling van een gelegd beslag op een bankrekening zijn we het helemaal eens: de tweede beslaglegger deelt mee als onder zijn beslag vallen de op de rekening staande gelden die nog niet waren uitbetaald.

De Praktijk van Toon

PROF. MR.
TOON VAN MIERLO
PARTNER NAUTADUTILH

"Zoals veel advocaten, word ik regelmatig geconfronteerd met uitdagingen op het gebied van beslag- en executierecht. Gelukkig kan ik sinds kort terugvallen op BER; een nieuwe uitgave waarin echt alle relevante thema's aan de orde komen. Actueel. Lekker leesbaar. En compleet. BER heeft absoluut toegevoegde waarde!" Voor bijna ieder juridisch vakgebied is er een Praktijkblad. Kijk op www.rechtindepraktijk.nl en ontvang gratis uw eerste exemplaar.

14 januari 2012 Start Basisopleiding Recht & Praktijk groep N

Locatie: Vergadercentrum Vredenburg te Utrecht
Tijd: 25 bijeenkomsten gedurende 18 maanden
Investing: € 3.495,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, wetteneditie en consumpties.

Voor meer informatie over deze opleiding kunt u contact opnemen met Nadia Driessen via n.driessen@hafkampopleidingen.nl

16 januari 2012 PE Beslagvrije Voet

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Tijd: 13.30 uur tot 17.00 uur
Docent: de heer J. Feikema, toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder te Harlingen
Investing: € 275,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG

PE punten: voor deze cursus zijn door de KBvG 3 punten toegekend

19 januari 2012 PE Pandrecht en Pandhoudersexecutie

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Tijd: 13.30 uur tot 17.00 uur
Docent: de heer J. Nijenhuis, gerechtsdeurwaarder te Roermond
Investing: € 275,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG

PE punten: voor deze cursus zijn door de KBvG 3 punten toegekend

24 januari 2012 PE Huwelijksgoederenrecht

Locatie: Hotel van der Valk te Hengelo
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer mr. A. Legel, gerechtsdeurwaarder te Apeldoorn
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG

PE punten: voor deze cursus worden bij de KBvG 4 punten aangevraagd

6 februari 2012 PE Curatele, Beschermingsbewind & Mentorschap

Locatie: Aristo Accommodaties te Utrecht
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer mr. M.P.F. van Dooren, kantonrechter te Roermond
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG

PE punten: voor deze cursus worden bij de KBvG 4 punten aangevraagd

6 maart 2012 PE Risicomanagement

Locatie: Hotel van der Valk te Akersloot
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer drs. J.W.F. Löwik, registeraccountant en partner Ten Kate & Huizinga te Enschede
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG

PE punten: voor deze cursus zijn door de KBvG 4 punten toegekend

20 maart 2012 PE Masterclass Beslag- & Executierecht

Locatie: Aristo Accommodaties te Eindhoven
Tijd: 10.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer J. Nijenhuis, gerechtsdeurwaarder te Roermond en de heer J. Feikema, kandidaat-gerechtsdeurwaarder te Harlingen
Investing: € 545,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG

PE punten: voor deze cursus worden bij de KBvG 6 punten aangevraagd

Gerechtsdeurwaarderskantoor G.J. van Velzen
te Rotterdam

is op zoek naar een jonge, enthousiaste,
allround en ondernemende
kandidaat-deurwaarder
met enige jaren ambtelijke ervaring en met de intentie
t.z.t. te participeren in de bedrijfsvoering en op termijn
het bedrijf over te nemen.

Sollicitaties kunnen worden gericht aan
de heer A.R.M.L. de Vos
Postbus 9447
3007 AK Rotterdam
Tel.: 010 - 4799747

Uw bijdrage redt levens!

Wist u dat er elke dag drie mensen omkomen in het verkeer
en velen blijvend letsel oplopen?

Een stille ramp waar we als samenleving veel te weinig bij stilstaan.

Veilig Verkeer Nederland is dé organisatie die in heel Nederland
knokt voor verkeersveilige buurten voor u en uw (klein)kinderen.

U kent Veilig Verkeer Nederland van het Verkeersexamen,
maar ook van de Straatpeeldag en de Verkeersbrigadiers.

Belangrijk werk dat niet kan zonder úw steun.

Geef voorrang aan verkeersveiligheid en steun
Veilig Verkeer Nederland!

Maak uw bijdrage vandaag nog over op

giro 103400

t.n.v. Veilig Verkeer Nederland o.v.v. gift.

Donateur worden of meer weten?

Bel (035) 524 88 00, mail info@vvn.nl

of ga naar www.veiligverkeernederland.nl

Geef voorrang aan verkeersveiligheid en steun Veilig Verkeer Nederland

VEILIGVERKEER

Wij zijn bezig met de toekomst, u ook?

Scan de QR-code voor meer informatie over EuroDossier, dé credit management softwareoplossing.

EuroSystems levert software aan:

- Business Process Outsourcing organisaties
- Debiteurenbeheerafdelingen
- Incassobureaus
- Gerechtsdeurwaarderskantoren
- Achterstandsbeheerafdelingen kredietverstrekkers

SCHULDBEWAKING

GERECHTELIJKE INCASSO

MINNELIJKE INCASSO

PRE INCASSO

DEBITEURENBEHEER

FACTURATIE

OFFERTE ORDER

ACCEPTATIE